

Pe santier la Răcaș unde mă aflam au început să vină controale de la inspectoratul minier Cluj pentru a vedea situația lucrărilor geologice și posibilitatea extinderii lor în zona pe care noi o prospectasem. Ei au adus și vestea că la Comitetul Geologic se vorbește de regionalizarea zonelor și trecerea lor cu tot inventarul și personalul în dotarea inspectoratului Cluj.

În acest timp a sosit în Martie inginerul șef, un anume Pop originar de pe la Holod, care ne-a spus că din toamnă vom fi plătiți de ei și că doresc să rămânem în aceeași formație.

Aceasta însemna pierderea buletinului de București, ei asigurându-ne locuințe la Cluj pe lângă cele flotante de pe șantier.

Personal am fost luat și dus la Beiuș unde s'a început construcția unui grup social în vederea extinderii explorărilor spre sud.

În Aprilie am și început lucrările de construcție a grupului pe care m-am străduit să le termin până în Septembrie.

În drumurile ce le făceam la București am încercat zadarnic să găsec posibilitatea, dar a fost imposibil, Comitetul Geologic a transmis schema nominală a tuturor celor din exterior transferați regiunii Cluj.

Întâmplător, am întâlnit pe inginerul Mihai Bucur de la foraj care mă cunoștea de la sonda Pietricica-Valea Mare și care cum a auzit situația mi-a propus să merg la I.C.A.B. unde el se transferase și era inginer șef. Peste două zile m-a luat la întreprindere unde am făcut cerere și imediat mi s-a făcut cerere de transfer de la Cluj.

Până la urmă mi s-a dat acceptul să plec condiționat de terminarea grupului social de la Beiuș.

După 23 Aug. 1970 a venit comisia de receptie, am făcut Procesul Verbal de predare și pe 31 Aug. 1970 am ajuns la Cluj unde din nou am încercat să mi propună să rămân în condiții foarte avantajoase și apartament cu 3 camere în Cluj. În urma refuzului categoric mi s-a semnat transferul și m-a rugat să mă duc până la casierie. Acolo mă aștepta o surpriză. Un stat, cu o primă de 5.900 lei. La întoarcere am multumit și mi-au spus că ei îmi multumesc că m-am ținut de cuvânt, că le pare rău că ne despărțim și că ori când, voi avea nevoie, să vin înapoi, voi fi primit în aceleași condiții.

A doua zi m-am prezentat la I.C.A.B. și am fost repartizat la Construcții, la secția de dragarea lacurilor din jurul Bucureștiului. Reuseam în acest fel să fiu alături de familie mai ales că fetița era la școala primară, simțindu-se nevoia să fim împreună.

Am început lucrul la noua întreprindere, și m-am acomodat repede cu noul punct de lucru de la lacul Cernica unde erau lucrările cele mai mari având 3 dragi care erau în funcțiune și o suprafață foarte mare. Deabia spre sfârșitul lui Noiembrie am luat legătura cu fosta întreprindere și în special cu Victor Coconeti care era un pion central, foarte bine informat.

Cu această ocazie am aflat de vizita turistică a ziaristului american Nikos Romanos, sotul doamnei Clara care fusese secretara lui Iuliu Maniu și reușise după procesul lui Maniu să plece în Statele Unite. În toamna anului 1970 venise într-o vizită în România și avea un mesaj din partea lui Constantin Vișoianu pentru cei din fosta conducere a P.N.T.-ului.

Întâlnirea a avut loc în casa lui Victor Anca de pe str. Calomfirescu nr. 11 și la ea a participat un număr destul de mare 10-15 în care desigur au fost și urzicile securității. Printre invitați

se găseau în afară de Victor Anca "gazda" și Nicos Romanos, și Cornelii Coposu, Ion Diaconescu, Virgil Solomon, Alecu Bratu, Ion Puiu, Ličnu-Făvă, Cămil Demetrescu, Ion Bărbuș, Nicolae Ionescu-Galbeni, comandorul Gogu Mocanu, Victor Coconeti...

După trecerea în revistă a situației internaționale prezentată de N. Romanos și intrarea în impas a Consiliului Național Român din lipsa de persoane mai tinere cu preocupări politice care să vină din țară, problema de care se interesau cei din CNR era legată de Nicolae Penescu care sosise la Paris și ceruse intrarea în C.N.R. Prin Romanos se cerea părerea celor din țară asupra personalității lui, dacă mai poate vorbi în numele partidului.

Romanos a insistat asupra unui răspuns scris asupra acestei probleme. Fără a spune celorlalti, la insistențele lui Romanos, s'a întâlnit Coposu cu Diaconescu și au dat acest răspuns.

Europa Liberă a anunțat prin radio că la plecarea din țară ziaristul american Romanos a fost supus la o riguroasă percheziție și găsiindu-se materiale cu caracter politic, a fost arestat și se afla sub anchetă.

Cei doi care dăduseră nota au avut cosmaruri gândind cum să se descurce. Dar după două zile tot Europa liberă a anunțat sosirea lui Romanos la Roma și declarația lui că la percheziție i s-au găsit unele scrisori înșirându-le și în care nu era cea dată de Coposu, lucru ce i-a liniștit pe expeditori.

Concluzia a fost că Romanos trimisese această scrisoare prin intermediul ambasadei americane de la București.

Securitatea a făcut cercetări luând declarații de la participanți, unul dintre ei dăduse chiar o schiță cu asezarea fiecăruia în jurul mesei.

Tot în cursul anului a început supravegerea administrativă și asupra unor personalități din jud. Brașov și Prahova.

Dar pe lângă Corneliu Coposu, la București se afla sub supraveghere informativă generală și Ion Bărbuș, președintele TUNT care a fost chemat de col. Stanciu și avertizat că în anturajul format în timpul activității politice a P.N.R.-ului, pe care l-a avut și în detenție, cât și după 17 ani de închisoare continuă să se mențină pe linia unei atitudini dușmănoase față de orânduirea comunistă, comentând negativ realizările care s-au făcut cu mari sacrificii și prea multe victime, plângându-se de felul cum e salarizat și de felul cum sunt tratați cei care au suferit pentru opiniile lor politice, care erau în concordanță cu ale poporului.

S'a hotărât continuarea supravegheții informative generale prin agenți din rândurile noastre, pe care-i cunoșteam în general.

Tot în cursul anului 1971 securitatea își găsisse de lucru cu o serie de prieteni prăhoveni învinuți că prin strânse legături și poartă discuții dușmănoase împotriva regimului, socotindu-l pe dric. Securitatea ajunsese la concluzia că aceștia se interesau prin unele elemente de la București despre situația emigrației unde ajunsesse Nicolae Penescu, în speranța că se va acționa mai mult pentru cunoașterea dramei. Influența era socotită că venea și de la radio Europa liberă care menținea o stare de speranță. Gruparea lor era socotită că se face în jurul lui Constantin Avramescu, fost secretar general al PNT din Prahova. Un alt grup gravita în jurul avocatului Dumitru Pană la care se aliașera câțiva legionari care erau urmăriți, Ripa Ștefan, Munteanu Nicolae și alții.

Dar cel mai infiltrat grup era cel din jurul prietenului meu avocatul Constantin Opris care era angajat jurist la IAS Măgura și bucurându-se de o mare trecere la servicii, ocupându-se de fel, de fel de probleme, își găsea timp să treacă și prin București de unde prindea informații încurajatoare. Am zis că era infiltrat grupul fiindcă se învârtea în jurul lor Dumitru-Mitică Mitrea, se pare pe nume de cod "Ianos" devnit informator încă de la Peninsula unde a fost depistat. De acolo cunoștea grupul tinerilor P.N.T-ist, format în jurul lui Opris, printre ei fiind Andreica Mihai, Iordăchescu Stefan, Ludu Grigore și alții. Au fost chemați la securitate, avertizați... dar ce este în sufletul omului cu greu se poate cunoaște. Opris a fost și a rămas unul din oamenii de bază și cu el am discutat destul de mult înainte de a pleca din țară.

Pentru a-și asigura "pâinea albă" securității scormoneau prin dosarele celor condamnați, de la orașe și de la sate mai ales, punânduși sub supraveghere informativă pentru că se împotravisera colectivizării cu 15-20 ani în urmă, sau se văietau că mor de foame după intrarea forțată în gospodăriile agricole.

La București în cursul lunii Octombrie la o aniversare la Maria Achim s-au întâlnit poate 10-12 prieteni, numărul lor exact e consemnat de securitate prin bunăvoința colaboratorilor și printre cei prezenți n-au lipsit Coposu Corneliu, Diaconescu Ion, Coconeți Victor, Bărbus Ion, Puiu Ion, Velțeanu Cornel, Borcea Ovidiu... Discuțiile erau lipsite de importanță ca la aniversarea împlinirii a 3 ani de la nașterea copilului cel mare a lui Achim.

Ceea ce s'a reținut a fost insistența lui Ion Puiu de a se menține contactele, mai des prin întâlniri, nu numai ocazionale.

Prilejul s'a ivit de Sfântul Nicolae când tot vreo 10 persoane s'au întâlnit de ziua onomastică a lui Ionescu Galbeni unde Ion Puiu a insistat să se treacă la o activitate organizată, cu sedințe regulate, având o ordine de zi... Nu s'a luat nici o hotărâre, dar cei ce fuseseră în lot cu el în 1947, își amintea de atitudinea lui de a brava declarând mai mult decât se cuvenea.

"O EPOCĂ DE AUR" CU SCHIMBARE DE MODELE

Am cunoscut duritatea fizică și psihică a modelului sovietic și acum în 1971 intram sub auspiciile modelului asiatic al opresiunii spirituale "minirevoluția culturală"

După vizita -ceausescu- prin China, Coreea de Nord, Vietnam, Mongolia, rămâne fascinat de tehnicile chineze de mobilizare și manipulare a mulțimilor și de cultul glorificator al lui Kim Ir Sen din Coreea de Sud. La întoarcere, prin învățătura căpătată prin priveri, a și dat poporului român tezele din Iulie 1971 -care au fost ca o pacoste pe capul țării și din care s'a născut cultul personalității, el obținând controlul absolut asupra tuturor acțiunilor și manifestărilor prin care i se atribuiau toate titlurile megalomanice, ajungând la "piscul Carpaților" într'o "epocă de aur" ce a ruinat țara.

La polul opus megalomaniei stă omenia românească, obligațiile morale și creștine nealterate. Nu pot încheia acest an fără a aminti de zbuciumul sufletesc al țărâncii autentice din Dobrești-Muscel care suferise nevinovată și puscărie, și domiciliu obligator pentru sotul ei Ionică Mihalache asasinat în temnița Râmnicului Sărat, tot nevinovată.

Bolnavă, suferindă, ieșită din spital, doamna Niculina Mihalache reușește prin intervenția avocatului Patraulea, să i se dea permisiunea să revină în casa ei, de unde fusese izgonită și care și acum era folosită ca dispensar al comunei Dobrești-Muscel.

Ajunsa la capătul vieții, mai avea o dorință de împlinit, aducea osemintelor lui Ionică Mihalache și această rugămintă i-a fost ascultată tot de avocatul Patraulea care a reușit prin nenumărate demersuri să obțină deshumarea osemintelor și transferarea lor în satul natal.

Oficiul aducerii acestor oseminte a fost făcut de Ion Popescu Mehedinți (finul și secretarul lui) care le-a preluat din poarta cimitirului Râmnicul Sărat, din mâna unui securist (într-o ladă) și aduse într'un cosciug cumpărat de rudele familiei.

Asa a ajuns, Ctitorul României, idolul țărânimii, să se alăture familiei în mormântul din cimitirul de la Dobrești, unde după câteva săptămâni va poși spre vesnicie și Niculina, multumită că și-a îndeplinit această menire de a fi împreună după aproape un sfert de veac, de când fuseseră despărțiți de pacostea căzută peste neamul românesc.

La București anul 1971, noi l-am încheiat prin împlinirea vârstei de 46 de ani ai lui Victor Coconeti. Printre cei prezenți la aniversare s-au numărat pe 18-Octoberie, Ionescu Nicolae-Galbeni, Maria Achim, Victor Anca, Ion Bărbuș, Cicerone Ionitoiu, toți menționați în nota informativă a lui Nicolae Martin (Iancu Golan, nume de cod), care în calitate de prieten cu cei prezenți, și coleg de serviciu de 14 ani cu sărbătoritul, a ținut să fie prezent și să raporteze cu fidelitate cele auzite, lt.col. Stanciu C.

Din cauza bolii care începuse să-l macine, culcându-l la pat, Nota informativă a dat-o cu întârziere, pe 18 ianuarie 1972. Și n-a fost ultima.

Anul 1972 începe cu ridicarea în slăvi a omului, de la Scornicești, paralel cu omnipotența securității amestecată în toate afacerile murdare interne și externe, creind pentru "neascultători" psibilitatea reeducării prin psihiatrie sau "binefacerea" lui "Radu" nume codificat pentru iradiere.

Toate lucrările iesite din combinația Ceausescu-Securitate erau codificate, precum și unitatea creată să fie salvată de amenințarea că va fi înlocuit de prietenii Moscovei, tot nume codificat avea.

Lui îi era frică mai mult de moarte, tremura și se bălăba în informațiile ce le primea despre el, pe când poporului s'a dovedit că nu-i păsa, trecuseră peste el atâtea nelegiuiri.

De Paști 1972, la întâlnirea pe care am avut-o cu Victor Coconeti, mi-a relatat că la insistențele lui Ion Puiu au hotărât să se mai întâlnească, să discute după o ordine de zi stabilită, probleme cu caracter politic-ideologic și că s-au gândit ca cei care au copii, să nu participe, dar să fie ținuti la curent, adică Bărbuș, Achim și cu mine.

Întâlnirea următoare a avut loc pe 5 Mai 1972 la Victor Coconeti și la ea au fost prezenți printre alții, Ionescu Nicolae-Galbeni, Coposu Corneliu, Diaconescu Ion, Puiu Ion, Bratu Alexandru, Demetrescu Camil... După relatările notei informative a lui "Iancu Gorun", datele aflate de la Coconeti care-l îndrăjea, și confirmate prin T.O. (microfonul din telefon), s'a întocmit lucrarea A.T.I. pe 10 Mai prin care se identifica persoanele cu mențiunile respective: Coconeti Victor urmărit prin D.U.I., Puiu Ion la fel, Ionescu Galbeni-Nicolae urmărit prin SIG, Bratu Alexandru urmărit prin Dir. I-a, Demetrescu Camil figurează în evidenta generală.

Selten Mircea, agent codificat "Popescu Gheorghé" mergând la Martin căruia îi făcea injectii, în nota informativă spune că la întâlnit acolo pe Ionescu Galbeni-Nicolae care i-a cerut 200 lei pentru ajutorarea lui Martin. Mai era acolo și Victor Coconeti, pe 20 Mai 1972.

A urmat o altă întâlnire pe teme organizatorice ținută la Nicolae Ionescu-Galbeni cu aceleași persoane și în plus comandorul Gogu Mocanu. Si aceasta a fost consemnată la securitate, nu prin T.O. pentru că nu era încă în locuință, ci prin Notă informativă dată de Gogu Mocanu, și prin care se menționa că s-au discutat aspecte de ordin politic, economic, tineret, în scopul de a nu se pierde prin decesul lor și pentru a se publica sau preda Academiei.

În jur de 25 Mai 1972 am fost la Nicu Martin care m-a rugat să nu-i zic nimic lui Mircea Selten care vine să-i facă o injecție. A venit, i-a făcut-o și nici nu l-am băgat în seamă, plecând imediat după aceea. Martin era așa de bolnav că a doua zi am fost acolo din nou și Victor Coconeti i-a ținut lumânarea. După moarte noi l-am îmbrăcat și am stat până a venit să-l înbălsămeze.

Pe 30 Mai 1972 a avut loc înmormântarea, la cimitirul "Reînvierea", de care s'a ocupat Victor Coconeti, iar cel puțin 4 agenți au fost prezenți și au relatat procesiunea. Unul dintre ei care a relatat-o de abia pe 15 Iunie, a fost Bucoveanu Codin, cu nume de cod "I. Georgescu".

A fost multă lume și de la întreprindere și dintre fostii detinuti. După înmormântare am mers la o bodegă vreo 8-10 persoane și pe lângă discuțiile în legătură cu decedatul, Ion Puiu a susținut să facem un parastas lui Iuliu Maniu de ziua de naștere sau la 20 de ani de la moarte, de la Sighet.

Securitatea a acționat în vară chemându-l pe Coposu ^{în legătură cu} vizitele la Ionel Pop acasă în Căderea Bastiliei 19. De fapt acolo era din "întâmplare" și un agent PNT-ist, din slujba securității, care l-a întrebat cum a fost cu demonstrația de la biserica Botăneu făcută cu ocazia a 50 de ani de la moartea fostului prim ministru Take Ionescu (1921-1922). Coposu l-a lămurit, ca să știe securitatea exact cum s-au petrecut lucrurile, fiindcă n-a fost demonstrație: După terminarea parastasului când a început să vorbească Vasile Netea despre personalitatea dispărutului, Coposu a părăsit biserica urmat de circa 40 persoane. Motivul ^{pe care} pentru Coposu era, că Netea în lucrarea despre Unirea din 1918 nu a pomenit nici un cuvânt despre Iuliu Maniu, dar mai trebuie adăugat și un altul moral, pentru că cei care-l urmăseră pe Coposu știau de comportamentul celui ce vorbea, din timpul reeducării de la Jilava, și mai ales din Botosani, iar după eliberare, colonelul Stanciu afirma că-l dădea afară pe ușe și el intra pe fereastră, fiindcă își mai reamintise ceva.

Tot în această vară, din ordinul lui Burtică i s'a cerut lui Coposu o relatare despre 23 Aug. 1944, dar nu i-a convenit ^{cele spuse,}

MINISTERUL DE INTERNE
- DIRECTIA a IX-a -STRICT SECRET
Ex.unicNr.941/oo264464 din 6.IX.1972

C ă t r e ,

INSPECTORATUL MUNICIPIULUI BUCURESTI al
MINISTERULUI DE INTERNE - SecuritateLa adresa dv. nr. lo3/A/SC/oo73172 din 2.VIII.1972,
vă trimitem:N o t aprivind fileajul numitului IOHNIȚIU CITERONE poreclit
"ILIE", domiciliat în Str. Bujoreni Bl.23, et.3, ap.24 efectuat în
ziua de 5.IX.1972, de la ora 5,00 la 21,00Recunoașterea obiectivului s-a făcut după fotogra-
fie.La ora 5,20 "ILIE", avînd servieta în mînă, a ieșit
de acasă și s-a urcat în autobuzul 37, cu care a mers pînă
la Foișorul de foc, unde a coborît. După coborîre a mers
pe bd. Republicii și din stația Foișorul de foc s-a urcat
în tramvaiul 14.La stația Sos.Pantelimon a coborît, și a așteptat
pînă la ora 7,00, cînd a venit un autobuz al I.C.A.B.-ului
în care s-a urcat. Cu autobuzul a mers pînă la serviciu -
un șantier al I.C.A.B.-ului la Cernica - unde a intrat la
ora 7,30.La ora 9,10 "ILIE" a ieșit de la mănăstirea Cerni-
ca împreună cu mai mulți colegi și s-au urcat în autobuzul
I.C.A.B. Cu autobuzul au mers pînă la capătul tramvaiului
14 în șos. Pantelimon, unde "ILIE" a coborît și s-a urcat
imediat în autobuzul lol.La stația Stadionul 23 August "ILIE" a coborît,
a mers pe diferite străzi și din stația cu același nume
s-a urcat în autobuzul 74. La stația C.A.Rosetti a coborît,
a mers pe diferite străzi, str.Oteteleşanu și a intrat la
sediul central al I.C.A.B., ora fiind 10,05.

./.

cu note usor
de inter
de in
C.A.B.
10.09.9/2

D.335/819
IX.1972

101-97-2002

La ora 10,35 "ILIE" a ieșit de la I.C.A.B., a mers pe str.Oteteleșanu, Brezoianu, diferite străzi, str.Academiei și a intrat la librăria "M.Eminescu", de unde a cumpărat niște cărți, după care a mers pe bd. Republicii și din stația Universității s-a urcat în troleibuzul 92.

La stația Traian a coborât, și din aceeași stație s-a urcat în tramvaiul 13 din care a coborât la stadionul 23 August și s-a urcat în tramvaiul 14. La stația Sos.Pantelimon a coborât și s-a urcat în autobuzul 47 din care a coborât la stația Stradul Cernica și a intrat la serviciu (o baracă de lemn pe malul lacului) ora fiind 11,30.

La ora 17,20 "ILIE" a ieșit de la serviciu cu autobuzul I.C.A.B., a mers pe diferite străzi, bd. Dr.Petru Groza până în colț cu bd. Eroilor, unde "ILIE" a coborât. De aici a fugit până în stația Dr.Petru Groza, unde s-a urcat în autobuzul 108.

La stația Bujoreni "ILIE" a coborât, a mers pe str.Bujoreni și a intrat la un centru de pâine din complexul alimentar Bujoreni, de unde a cumpărat o franzelă, după care a intrat acasă, ora fiind 18,10.

La ora 19,20 "ILIE" a ieșit de acasă și a mers la tutungeria de lângă domiciliul său, unde a cumpărat o revistă, apoi a efectuat o convorbire telefonică de la un telefon public, iar la ora 19,30 a intrat acasă.

Până la ora 21,00 când postul a fost ridicat, "ILIE" nu a mai părăsit domiciliul.

Filajul continuă.

SEFUL DIRECTIEI
Colonel, *G. Gheorghe*
Grigore, Gheorghe

Pentru
SEFUL SERVICIULUI
Major, *G. Gheorghe*
Ionescu Gheorghe

SEFUL SECTIEI
Colonel, *V. Vladimirov*
Vătavu Vladimir

MINISTERUL DE INTERNE
- DIRECTIA a IX-a -STRICT SECRET
Ex.unic

Nr.941/oo264464 din _____

66
99

C ă t r e ,

INSPECTORATUL MUNICIPIULUI BUCURESTI al
MINISTERULUI DE INTERNE - SecuritateLa adresa dv. nr. 103/A/SC/oo73172 din 2.VIII.1972
vă trimitem:N o t aprivind fileajul ob."ILIE", efectuat în ziua de 6.IX.1972
de la ora 5,00 la 21,00

La ora 5,35 "ILIE" a ieșit de acasă, a mers pe diferite alei, str.Drumul Teberei și din stația Bistra s-a urcat în troleibuzul 84, din care a coborât la Calea Moșilor. După coborâre a mers pe cal.Moșilor și din stația Bd.Republicii s-a urcat în tramvaiul 1, din care a coborât la stația Plumbuita. A mers pe str.Plumbuita și în apropiere de mănăstirea cu același nume a intrat la un șantier al I.C.A.B. ora fiind 6,30.

La ora 6,45 "ILIE" a ieșit de aici împreună cu un coleg și din stația Plumbuita s-au urcat în tramvaiul 21, din care au coborât la stația bd.Republicii. După aceasta "ILIE" și colegul au mers pe bd. Republicii și din stația Cal.Moșilor s-au urcat în troleibuzul 84, din care au coborât la stația Academiei. Au mers pe diferite străzi, str.Ote-teleșanu și au intrat la I.C.A.B., ora fiind 7,30.

După circa 10' "ILIE" a ieșit de aici și folosind troleibuzul 84 a mers acasă, unde a intrat la ora 8,05.

La ora 8,15 "ILIE" a ieșit de acasă și a mers la complexul alimentar din apropierea domiciliului său, de unde a făcut diferite cumpărături, timp de 5', după care s-a întors acasă.

De acasă "ILIE" a ieșit la ora 9,05 și din stația Bistra s-a urcat în troleibuzul 84, cu care a mers pînă la

stația Traian. De aici a călătorit cu tramvaiul 14 și autobuzul 47 pînă la serviciu, în apropiere de strandul Cernica, unde a intrat la ora 10,20.

Aici "ILIE" s-a îmbrăcat cu pantaloni scurți, apoi împreună cu un muncitor a mers pe malul lacului, pînă în apropiere de mănăstirea Cernica, unde au discutat ceva cu un grup de muncitori care lucrau la dragarea lacului.

După circa 30' "ILIE" s-a întors la locul unde își schimbase hainele, s-a îmbrăcat și la ora 11,30 a plecat împreună cu un muncitor pînă în apropiere de mănăstirea Cernica, de unde s-au urcat în autobuzul 47, din care au coborît la stația Fabrica Granitul. Au traversat șos.Pantelimon și s-au urcat în autobuzul 101, din care au coborît la stația Bd.Lacul Tei.

După aceasta "ILIE" a mers la un telefon public, de unde a efectuat o convorbire timp de 2', după care împreună cu același muncitor s-a urcat în tramvaiul 17, din care au coborît la stația Ghica Tei.

După coborîre au mers pe str.Maica Domnului și au intrat la nr. 51, et.I, (adresă nouă) ora fiind 12,40.

La ora 15,25 "ILIE" a ieșit de la adresa de mai sus și s-a urcat în tramvaiul 17. La stația Sos. Stefan cel Mare a coborît și din stația Lizeanu s-a urcat în autobuzul 119, cu care a călătorit pînă la stația Sos.Pantelimon, unde a coborît și din aceeași stație s-a urcat în autobuzul 47.

La stația Strandul Cernica a coborît și a mers la serviciu, ora fiind 16,10.

La ora 17,15 "ILIE" a plecat de la serviciu cu autobuzul I.C.A.B. cu care a călătorit pînă pe spl.Independenței, colț cu str.Stirbei Vodă, unde a coborît. După coborîre "ILIE" a traversat str.Stirbei Vodă și din stația Stirbei Vodă s-a urcat în autobuzul 37, din care a coborît la complexul Favorit. Aici a mers la centrul de pîine, de unde a cumpărat pîine, după care a mers acasă, ora fiind 18,10.

11-07-2002

- 3 -

67-99
100

141

Pînă la ora 21,00 cînd postul a fost ridicat, obiectivul nu a mai părăsit domiciliul.

Filajul continuă în ziua de 7.IX.1972.

SEFUL SECȚIEI

Colonel, Grigore Gheorghe

Pentru
SEFUL SERVICIULUI

Maior, Ionescu Gheorghe

SEFUL SECȚIEI

Colonel, Vătavu Vladimir

x x x

După aceste rapoarte de filaj care au continuat 5 zile este clar că ele s-au datorat semnării mele în cercul național terănistilor la înmormântarea lui Nicu Martin și s-au datorat cererii securității Municipiului București cu adresa 103/0073172-2 Aug.

Se observă că obiectivului Ionitoiu i se dăduse numele de cod "Ilie" și urmărirea a fost așa de meticolos făcută că numai secunde lipses din relatarea parcursului. Si sunt menționate și cadrele ce se ocupau de filaj, doi colonel și un maior, dar nu sunt menționate salariile ce le mîncau de pe spatele meu. Filajul s-a efectuat începînd din 5-09-1972 la ora 5 dimineata la 21.

x x x

Pentru că este vorba salarii, tot în această perioadă, ca din "întîmplare" s'a făcut și o restructurare în care obiectivul "Ilie" a fost retrogradat de la Tehnician I, la muncitor categoria 7-a.

A fost o scădere substanțială, care m-a pus în încurcătură, și nici directorul nu si-a dat atunci seama, dar în curînd se va lămurii și va căuta să compenseze cu prime aducîndu-mă să lucrez în preajma lui, la birou și să mă ocup cu bransamentele la blocuri, fiind și în apropiere de casă.

Acest serviciu pentru prezent îmi deschidea drumul să circule prin oraș pe la întreprinderi și să-mi rezolv și probleme personale, mai ales de aprovizionare, iar pentru viitor va fi ca o mîna cerească în acțiunea ce o voi întreprinde.

x x x

Din această perioadă încep legăturile din ce în ce mai strîns cu Remus Radina cu întîlniri la care niciodată securitatea nu a visat că ar putea avea loc și care au avut rezultate hotărîtoare pentru noi doi. Regularitatea

x x x

Participantii la întîlnirile de la Coconeti și Ionescu Galbeni au fost de mai multe ori chemați, anchetați la securitate ca pe vremuri și amenințați cu puscăria. Prin luna August aceste întîlniri s-au întrerupt.